

dagen at faae ind paa. Rigsdagen har nu en Række af Aar, siden Grundloven blev givet, været den sande Støtte for Monarchiet, har ved store Anstrengelser, navnlig ved store finantzielle Anstrengelser, og ved at støtte de forskjellige Regjeringer, hvad enten den ellers har bifaldet deres Politik eller ikke, dog fastholdt det ene Punkt, at naar Kongeriget ikke til det Yderste holdt paa Monarchiets Heelhed, da var denne Heelhed og Eenhed for stebste tabt. Jeg troer, at naar man vil anvise en Bei, hvorved Anarchiet, de enkelte Deles Sønderplittelse, kunde fremkomme, da er det den rette Bei at gaae, naar et enkelt Punkt ikke er afgjort i Rigsraadet paa en Maade, man synes om, eller selv naar man mener, at Afgjørelsen er fuldkommen rigtig, saaledes som i dette Tilfælde, men man dog troer at burde svække Raadets Virksomhed, da at nedlægge i de enkelte Forsamlings Skjød Afgjørelsen af meget vigtige Fælles Spørgsmaal. Man har da fulgt en Bei, som virkelig for Alvor er bleven tilraadet af en Forsamling, der skulde erklære sig over Forsatningsspørgsmaalet, og som fordrede, at der skulde opstilles et Uhyre med fire Hoveder, de fire Landsdele, der hver for sig skulde give Samtykke til Love som til Forandringer i Forsatningen, forinden Lovene eller Forsatningsforandringerne havde Gyldighed. Gjøre vi nu først et Forsøg i denne Retning i denne Forsamlings Skjød, da komme den slesvigske, den holsleenske og den lauenborgske Forsamling og drage et nyt Spørgsmaal frem, det ene Spørgsmaal kommer da efter det andet, og da have vi, uden at nogen Forsatningsforandring er foregaaet, uden videre Opfordring fra Bedkommendes Side, der puste Anarchie, — oplydt den storartede Fordring, at Eenheden skulde repræsenteres ved Tjirdeling. Det vilde da være det Allerforfærdeligste, man nogenstunde havde seet, at et saadant Forslag roligt og godmodigt blev godkendt af den danske Rigsdag, som om det var en ubetydelig Sag, man her talte om. Man maa huske paa, at fordi man er enig i, at dette Spørgsmaal er ordnet, kan man ikke være vis paa, at man ikke en anden Gang er uenig om det, der er steet. Og man maa ikke engang troe, at man tilfredsstiller den holsleenske

Forsamling ved denne Ordning. I dens Udkaft til Fællesforsatningens og Fællesbidragenes Ordning er Kongerigets Bidrag anset til 63,32, Slesvigs til 15,93 og Holsleens til 20,75. Efter den nuværende Ordning, som den forsatningsmæssig og lovlig er vedtagen af Rigsraadet og Hs. Majestæt Kongen, skal Kongeriget bidrage 62, Slesvig 16,36 og Holsleens 21,54. Derefter kunde altsaa navnlig Holsleens klage! Naar man nu tænker sig, at den holsleenske Forsamling, naar den kommer sammen, vil tage dette Spørgsmaal for og sige: „Her er en Afgjørelse, den er foretagen, men vi troe ikke, at den i fuldt Maal har fyldbestgjort de retfærdige Dnsler, vi stille op, da den sætter 20,75 istedetfor 21,64“, ja, da vilde man vistnok herfra sige: Det er bebrøveligt, urigtigt og utaknemmeligt paa eengang fra Holsleens Side; men jeg seer ikke, naar vi skulle votere over sige Forholdstallet, hvorfor vi da ikke ligesaa godt kunde rette paa dem som godkjende dem; det maa staae i de enkelte Forsamlings Magt, naar det overhovedet skal høre under disse Forsamlings Omraade at tage Beslutninger af den Natur. Jeg kan derfor ikke Andet end erklære, at jeg antager et Forslags Vedtagelse af den Natur som forsatningsstridigt, og at dersom mod Forventning Rigsdagen skulde godkjende et Forslag af den Natur, vil jeg, saa ugjerne jeg end gjør det, være nødsaget til at stemme mod hele Finansloven; thi jeg kan for mit Bedkommende ikke være med at stemme for Noget, der i mine Dine er et Forsatningsbrud, og det et Forsatningsbrud saa farligt som vel muligt. Det skal jeg kun tilføie, at jeg troer, at de Fleste her i Salen ville ansee det som et stort og usatteerligt Gode, at Rigsraadet bestaaer for Danmarks og Slesvigs Bedkommende, at de ville erkjende, at det er et vigtigt Baand mellem Slesvig og Danmark, og at dersom vi ikke havde dette Baand, og Rigsraadet ikke kunde virke med fuldtlovlig, forsatningsmæssig Gyldighed, vilde Danmark i dette Dieblik staae løstrevet og sønderplittet, overgivet til Anarchie. Vi maae derfor til det Yderste støtte den Forsatning, der nu bestaaer — hvad enten den skal blive i længere Tid bestaaende i den nuværende Skikkelse, eller det bliver muligt for